

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Miernik
Protokolant:	Sebastian Śliwiński

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2016 r. w Legionowie

na rozprawie sprawy

z wniosku R. Ś. (1)

z udziałem Z. Ś. (1), J. Ś., S. J. (1), Z. Ś. (2), R. Ś. (2), F. Ś.

o uchylenie lub zmianę stw. nabycia spadku I Ns 160/10

postanawia:

1. oddalić wniosek;
2. zasądzić od wnioskodawcy R. Ś. (1) na rzecz uczestnika Z. Ś. (1) koszty procesu, szczegółowe ich wyliczenie pozostawiając referendarzowi sądowemu.

I Ns 959/15 Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 30.10.2015 r. R. Ś. (1) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po A. Ś. w ten sposób, aby do kręgu osób dziedziczących po w/w zaliczyć wnioskodawcę.

Uczestnicy Z. Ś. (1), Z. Ś. (2), S. J. (1) wnieśli o oddalenie wniosku

Uczestnik J. Ś., R. Ś. (2), F. Ś. przyłączyli się do wniosku.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19.08.2009 r. zmarła A. Ś., ostatnio stale zamieszkała w L.. W/w w chwili śmierci była zamężna ze Z. Ś. (1), miała żyjące dzieci: J. Ś., S. J. (2), Z. Ś. (2) oraz wnuki: R. Ś. (1), F. Ś. i R. Ś. (2) po zmarłym w (...) synu W.. Pozostawała w ustroju wspólności majątkowej ze Z. Ś. (1), jej majątek stanowił udział w nieruchomości lokalowej, położonej w L. pod adresem ul. (...) o wartości około (...) zł i drobne oszczędności. Nieruchomość ta została nabyta ze środków pochodzących ze sprzedaży w dniu 12.10.2005 r. nieruchomości lokalowej położonej w W. przy ul. (...), stanowiącej współwłasność spadkodawczyni i jej męża.

W dniu 10.03.2010 r. Z. Ś. (1) wniósł sprawę o stwierdzenie nabycia spadku po żonie A. Ś. zmarłej dnia 19.08.2009 r. na podstawie testamentu. Do akt sprawy załączył testament notarialny z dnia 20.04.1999 r. sporządzony przez notariusza

w W. M. R. o treści: " do całego spadku po sobie powołuje swojego męża Z. Ś. (1) (..) ma gdyby on nie chciał lub nie mógł być spadkodawcą do całego spadku powołuje swego wnuka - R. Ś. (1)(..)". Dołączył również pismo zatytułowane "aneks do testamentu z dnia 20 kwietnia 1999 r." o treści: "A. Ś. oświadczam, że R. Ś. (1) syn W. i M. zamieszkały w (...) przy ul. (...). Po mojej śmierci dziedziczy tylko mieszkanie przy ul. (...) w W.. Pozostały majątek dziedziczą moje dzieci J. Ś., S. J. (1), W. Ś., Z. Ś. (2). W. dnia 30 styczeń 2003 rok, Ś."

Powyższe testamenty zostały otwarte i ogłoszone na rozprawie w dniu 29.07.2010 r. Na termin ten wezwani zostali zainteresowani. Zawiadomienie dla R. Ś. (1) zostało awizowane pod adresem, pod którym ówczas zamieszkiwał wspólnie z dziadkiem, i doręczone przez awizo dnia 4.07.2010 r. R. Ś. (1) nie odebrał fizycznie wezwania, gdyż przebywał wówczas na wyjeździe w sprawach zawodowych, jednak został powiadomiony telefonicznie przez członków rodziny. Rozmawiał też ze swoim dziadkiem - wnioskodawcą, który upewnił go, że nie musi się stawiać do sądu.

Na rozprawie w dniu 29.07.2010 r. stawił się wnioskodawca Z. Ś. (1) oraz uczestnicy J. Ś., S. J. (2). Pozostali nie stawili się powiadomieni prawidłowo, w tym przez awizo, przy czym małoletni F. Ś. do rąk matki M. Ś. (1). Wnioskodawca złożył zapewnienie spadkowe, sędzia dokonał otwarcia i ogłoszenia złożonych testamentów. Następnie wydane zostało postanowienie, zgodnie z którym spadek po A. Ś., zmarłej dnia 19.08.2009 r. w W., ostatnio stale zamieszkałej w L., na podstawie testamentu własnoręcznego nabyli synowie J. Ś., Z. Ś. (2) oraz córka S. J. (2) po 1/3 części spadku. Postanowienie to uprawomocniło się dnia 20.08.2010 r.

W dniu 21.10.2010 r. R. Ś. (1) przeglądał akta sprawy spadkowej i złożył wniosek o wydanie mu kopii wyszczególnionych stron z akt, które otrzymał dnia 26.10.2010 r., kwitując własnoręcznym podpisem. W dniu 15.09.2010 r. w/w ponownie wnioskował o wgląd do akt, w dniu 25.09.2015 r. wniósł o wydanie mu kopii wyszczególnionych stron z akt, które otrzymał dnia 25.10.2015 r., kwitując własnoręcznym podpisem. W dniu 30.10.2015 r. w/w złożył wniosek o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, na które złożyły się zasadniczo dokumenty z akt I Ns 160/10 oraz załączone do akt niniejszych ich kopie, gdyż treść tych dokumentów ani fakt ich sporządzenia nie były zaprzeczone w toku postępowania. Inną rzeczą jest, czy dowodzą one zasadności żądania wnioskodawcy, o czym szczegółowo poniżej. Sąd obdarzył wiarą zeznania zainteresowanych oraz świadka M. Ś. (2), gdyż w znacznej części pokrywają się wzajemnie, jak również z dowodami z dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 679 Kpc dowód, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku, nie jest spadkobiercą lub że jej udział w spadku jest inny niż stwierdzony, może być przeprowadzony tylko w postępowaniu o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku, z zastosowaniem przepisów niniejszego rozdziału. Jednakże ten, kto był uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, może tylko wówczas żądać zmiany postanowienia stwierdzającego nabycie spadku, gdy żądanie opiera na podstawie, której nie mógł powołać w tym postępowaniu, a wniosek o zmianę składa przed upływem roku od dnia, w którym uzyskał tę możliwość. Wniosek o wszczęcie takiego postępowania może zgłosić każdy zainteresowany. W razie przeprowadzenia dowodu, że spadek w całości lub w części nabyła inna osoba niż wskazana w prawomocnym postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku, sąd spadku, zmieniając to postanowienie, stwierdzi nabycie spadku zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym.

Wnioskodawca w niniejszej sprawie reprezentowany był przez fachowego pełnomocnika. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że podstawą żądania zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po A. Ś. jest fakt, że R. Ś. (1) został pominięty jako jej spadkobierca, gdyż w prowadzonym wcześniej postępowaniu zaniechano ustalenia składu majątku spadkodawczyni. Tymczasem udział w w/w lokalu położonym w L. wyczerpywał w zasadzie spadek po zmarłej. Nie dokonano zatem wykładni testamentu spadkodawczyni.

Nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca R. Ś. (1) był uczestnikiem postępowania prowadzonego pod sygn. I Ns 160/10. Był on powiadomiony prawidłowo o terminie rozprawy, mimo to nie stawił się mimo prawidłowej awizacji. Brak jest podstaw, aby podzielić odmienne co do tej kwestii twierdzenie jego pełnomocnika. Fakt, że R. Ś. (1) wiedział o terminie

rozprawy w dniu 29.07.2010 r. wynika też wprost z zeznań jego matki, przesłuchanej w charakterze świadka M. Ś. (2), która wskazała, że jej syn dostał wezwanie, gdy wyjeżdżał i fizycznie go nie odebrał, dzwonił jednak do dziadka i dzwoniła tam jego matka. Okoliczność, że wnioskodawca kontaktował się w sprawie stawiennictwa na rozprawie z dziadkiem i miał być zapewniony, że nie ma takiej potrzeby, aby stawał się na rozprawie nie ma znaczenia dla oceny, czy był o jej terminie powiadomiony i czy mógł w niej uczestniczyć. Jak wskazują poglądy doktryny i orzecznictwa "przez uczestnictwo w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku, w myśl art. 679, należy uznać formalny udział w postępowaniu, a nie stopień aktywności, bierność czy nawet całkowitą bezczynność zainteresowanego występującego w sprawie" (zob. postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., II CKN 740/98, niepubl., również takie stanowisko T. Demendecki, Komentarz do art. 679 Kpc, Lex). Na rozprawie tej zostały otwarte i ogłoszone oba złożone do akt testamenty.

Niewątpliwie też wnioskodawca zapoznał się osobiście a aktami postępowania niedługo po terminie rozprawy, w dniu 15.09.2010 r., co znajduje potwierdzenie w treści akt I Ns 160/10.

Zgodnie z treścią powołanego przepisu art. 679 Kpc ten, kto był uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, może tylko wówczas żądać zmiany postanowienia stwierdzającego nabycie spadku, gdy żądanie opiera na podstawie, której nie mógł powołać w tym postępowaniu, a wniosek o zmianę składa przed upływem roku od dnia, w którym uzyskał tę możliwość. Jak wskazano nie było przeszkód, aby wnioskodawca wziął udział w poprzednim postępowaniu nie tylko w sposób bierny, ale również czynny. Nawet gdyby istniały podstawy do podzielenia stanowiska wnioskodawcy, że nie brał on udziału w poprzednim postępowaniu, to składając wniosek w niniejszej sprawie nie zachował rocznego terminu przewidzianego w powołanym wyżej przepisie. O prowadzeniu postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po A. Ś. oraz o treści zapadłego orzeczenia dowiedział się bowiem najpóźniej w dniu 21.10.2010 r. Tym samym wspomniany termin nie został przez R. Ś. (1) zachowany.

Nie sposób podzielić twierdzeń wnioskodawcy, że termin został zachowany z tego względu, że przed jego upływem o zmianę postanowienia wniosł Z. Ś. (1). Na okoliczność tę wnioskodawca dołączył pismo w/w z akt I Ns 160/10 z dnia 20.09.2010 r. Gdyby nawet przyjąć, że pismo to istotnie stanowiło wniosek o zmianę postanowienia, to nie został on wniesiony przez R., ale przez Z. Ś. (1), zatem termin byłby zachowany i umożliwiałby zainicjowanie postępowania z wniosku Z. Ś. (1), ale nie R. Ś. (1). Po wtóre, pismo Z. Ś. (1) zostało potraktowane jako wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji w sprawie I Ns 160/10 i wniosek ten został oddalony, a apelacja odrzucona. Z. Ś. (1) otrzymał odpis postanowienia dnia 14.10.2010 r. i nie złożył na nie zażalenia, co przesądza, że intencje jego zostały odczytane właściwie i jego żądanie zgłoszone w piśmie z dnia 20.09.2010 r. obejmowało złożenie apelacji, a nie wszczęcie postępowania o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku. Również w niniejszym postępowaniu w/w twierdził, że nie było jego intencją składanie wniosku o zmianę postanowienia.

Ponadto wnioskodawca nie wykazał drugiej z przesłanek, warunkujących możliwość uwzględnienia wniosku o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, tj. że żądanie swoje opiera na podstawie, której nie mógł powołać w poprzednim postępowaniu. Okoliczność, że został powołany do spadku po A. Ś., wywodzona z treści testamentu tak notarialnego, jak i własnoręcznego, mogła być przez niego podniesiona w tamtym postępowaniu. Niewątpliwie bowiem jako powołanemu spadkobiercy treść rozrządzeń ostatniej woli była mu znana, a nawet gdyby nie, miał możliwość zapoznać się z nią najpóźniej w czasie postępowania (jak wskazano powyżej) i podnieść te okoliczności, które w jego ocenie były istotne.

Uchybienie terminowi bądź zaniechanie przytoczenia podstawy uzasadniającej zmianę lub przyczyn uniemożliwiających przedstawienie jej w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku prowadzi do oddalenia wniosku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2011 r., I CSK 726/10, LEX nr 1084687, podobnie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.10.2013 r. I CSK 6/13). Biorąc powyższe pod uwagę brak było podstaw, aby szerzej rozważać argumenty wnioskodawcy dotyczące zaniechania w poprzednim postępowaniu wykładni ostatniej woli A. Ś., ustalenia, jak prezentowała się masa spadkowa i czy wskazany w testamencie składnik majątkowy mający przyspaść R. Ś. (1) nie wyczerpuje całości spadku. Niemniej z przeprowadzonego postępowania dowodowego, głównie zeznań zainteresowanych wynika w sposób bezsporny, że udział w lokalu przy ul. (...) wyczerpywał w zasadzie majątek

spadkodawczyni. Nawet jeśli testatorka posiadała jakieś oszczędności, to były one drobne, nie pozostające w żadnej proporcji do wartości udziału w lokalu mieszkalnym. Ich łączna wysokość, jak zeznała uczestniczka J., wynosiła około 6 tysięcy, przy czym środki te wchodziły do majątku wspólnego, zatem w skład spadku mogła wejść co najwyżej kwota około 3000 zł. Tym samym w razie zachowania przesłanek z art. 679&1 kpc istniałyby podstawy do przyjęcia, że R. Ś. (1) należy traktować jako spadkobiercę na podstawie testamentu własnoręcznego. Jednakże treść powołanego przepisu przesądza, że badanie powyższych okoliczności byłoby możliwe jedynie w razie zachowania terminu oraz podstaw tam wskazanych. "Art. 670 k.p.c., który nakłada na sąd obowiązek badania z urzędu, kto jest spadkobiercą, ma zastosowanie w postępowaniu o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, jeśli wniosek uczestnika poprzedniego postępowania spełnia wymagania z art. 679 § 1 zd. 2 k.p.c. Dopiero wówczas, kiedy nie ma przeszkód do przeprowadzenia dowodu, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku nie jest spadkobiercą lub że jej udział w spadku jest inny niż stwierdzono, sąd ma obowiązek z urzędu badać, kto jest spadkobiercą (...) Wykonując ten obowiązek sąd nie jest związany wcześniejszymi ustaleniami poczynionymi w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku." (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14.10.2009 r. V CSK 118/09).

W świetle powyższych okoliczności wniosek podlegał oddaleniu. O kosztach orzeczono na podst. art. 520&2 kpc, gdyż stanowiska zainteresowanych były sprzeczne, zaś tylko Z. Ś. (1) poniósł udowodnione koszty, zatrudniając profesjonalnego pełnomocnika.

Sygn. akt IV Ca 2123/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Iwona Wróblewska-Pokora (spr.)

Sędziowie SO Natalia Piasta-Serafin

SR del. Anna Nisiobędzka

Protokolant p.o. protokolanta Aleksander Kondej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2018 r. w W.

sprawy z wniosku R. Ś. (1)

z udziałem R. Ś. (2), F. Ś., Z. Ś. (2), J. Ś., S. J. (1) i Z. Ś. (1)

o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 28 lipca 2016 r., sygn. akt I Ns 959/15

postanawia:

1. oddalić apelację;

2. zasądzić od R. Ś. (1) na rzecz Z. Ś. (1) kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

N. S. I. P. A. N.

Sygn. akt IV Ca 2123/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy w Legionowie w punkcie I. oddalił wniosek R. Ś. (1) o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po A. Ś. z dnia 29 lipca 2010 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Legionowie w sprawie o sygn. akt I Ns 160/10 oraz zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestnika Z. Ś. (1) koszty procesu, szczegółowe ich wyliczenie pozostawiając referendarzowi sądowemu.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 19.08.2009 r. zmarła A. Ś., ostatnio stale zamieszkała w L.. W chwili śmierci była zamężna ze Z. S. (1), miała żyjące dzieci: J. S., S. J. (2), Z. S. (2) oraz wnuki: R. S. (1), F. S. i R. S. (2) po zmarłym w (...) synu W.. Pozostawała w ustroju wspólności majątkowej ze Z. S. (1), jej majątek stanowił udział w nieruchomości lokalowej, położonej w L. pod adresem ul. (...) lb/12 o wartości około (...) zł i drobne oszczędności. Nieruchomość ta została nabyta ze środków pochodzących ze sprzedaży w dniu 12.10.2005 r. nieruchomości lokalowej położonej w W. przy ul. (...), stanowiącej współwłasność spadkodawczyni i jej męża. W dniu 10.03.2010 r. Z. Ś. (1) wniósł sprawę o stwierdzenie nabycia spadku po żonie A. Ś. zmarłej dnia 19.08.2009 r. na podstawie testamentu. Do akt sprawy załączył testament notarialny z dnia 20.04.1999 r. sporządzony przez notariusza w W. M. R. o treści: „do całego spadku po sobie powołuje swojego męża Z. S. (1) (..) a gdyby on nie chciał lub nie mógł być spadkodawcą do całego spadku powołuje swego wnuka - R. Ś. (1)(..)”. Dołączył również pismo zatytułowane „aneks do testamentu z dnia 20 kwietnia 1999 r.” o treści: „A. Ś. oświadczam, że R. Ś. (1) syn W. i M. zamieszkały w (...) przy ul. (...) po mojej śmierci dziedziczy tylko mieszkanie przy ul. (...) w W.. Pozostały majątek dziedziczą moje dzieci J. Ś., S. J. (1), W. Ś., Z. Ś. (2). W. dnia 30 styczeń 2003 rok, Ś..” Powyższe testamenty zostały otwarte i ogłoszone na rozprawie w dniu 29.07.2010 r. Na termin ten wezwani zostali zainteresowani. Zawiadomienie dla R. Ś. (3) zostało awizowane pod adresem, pod którym ówczesnie zamieszkiwał wspólnie z dziadkiem, i doręczone przez awizo dnia 4.07.2010 r. R. Ś. (1) nie odebrał fizycznie wezwania, gdyż przebywał wówczas na wyjeździe w sprawach zawodowych, jednak został powiadomiony telefonicznie przez członków rodziny. Rozmawiał też ze swoim dziadkiem - wnioskodawcą, który upewnił go, że nie musi się stawiać do sądu.

Na rozprawie w dniu 29.07.2010 r. stawił się wnioskodawca Z. Ś. (1) oraz uczestnicy J. Ś., S. J. (2). Pozostali nie stawili się powiadomieni prawidłowo, przy czym małoletni F. Ś. do rąk matki M. Ś. (1). Wnioskodawca złożył zapewnienie spadkowe, otwarto i ogłoszono złożone testamenty. Następnie wydane zostało postanowienie, zgodnie z którym spadek po A. Ś., zmarłej dnia 19.08.2009 r. w W. na podstawie testamentu własnoręcznego nabyli synowie J. Ś., Z. Ś. (2) oraz córka S. J. (2) po 1/3 części spadku. Postanowienie to uprawomocniło się dnia 20.08.2010 r.

W dniu 21.10.2010 r. R. Ś. (1) przeglądał akta sprawy spadkowej i złożył wniosek o wydanie mu kopii wyszczególnionych stron z akt, które otrzymał dnia 26.10.2010 r., kwitując własnoręcznym podpisem. W dniu 15.09.2010 r. ponownie wnioskował o wgląd do akt, w dniu 25.09.2015 r. wniósł o wydanie mu kopii wyszczególnionych stron z akt, które otrzymał dnia 25.10.2015 r., kwitując własnoręcznym podpisem. W dniu 30.10.2015 r. złożył wniosek o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

Apelację od orzeczenia Sądu Rejonowego w dniu 22 sierpnia 2016 r. wniósł wnioskodawca, zaskarżając postanowienie w punkcie 1 i 2, zaskarżonemu postanowieniu zarzucając naruszenie art. 679 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, naruszenie art. 948 k.c. poprzez dokonanie niewłaściwej wykładni i pominięcie R. Ś. (1) z kręgu spadkobierców oraz pominięcie bezwzględnej nieważności w sprawie I Ns 160/10 tutejszego Sądu, to jest naruszenie przepisu art. 401 pkt 2 k.p.c. w ten sposób, że w dacie 29 lipca 2010 roku uczestnikiem w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku był małoletni wówczas F. Ś., który nie był właściwie reprezentowany w tym postępowaniu.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w ten sposób, aby na podstawie testamentu własnoręcznego spadkodawczyni do spadku powołać w całości R. Ś. (1), ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia do ponownego rozpoznania oraz orzeczenie o kosztach zgodnie z art. 520 par. 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest bezzasadna.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne oraz rozważania dokonane przez Sąd pierwszej instancji oraz przyjmuje je za własne. Z uwagi na brak konieczności uzupełniania materiału dowodowego, Sąd odwoławczy orzekł na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego przez Sąd pierwszej instancji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804).

Wbrew twierdzeniom apelacji, nie doszło do naruszenia art. 401 pkt 2 k.p.c. wobec nieprawidłowego zawiadomienia uczestnika w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku - małoletniego F. Ś.. Trafnie bowiem wskazał Sąd Rejonowy, iż został on prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy za pośrednictwem przedstawicielki ustawowej – matki M. Ś. (1). Korespondencję w sprawie I Ns 160/10 odebrała ona osobiście, w dniu 5 lipca 2010 r.

Niezasadny okazał się również zarzut naruszenia art. 679 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie. Podkreślić należy, że ustawodawca wprowadza możliwość podważenia postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku poprzez zainicjowanie postępowania o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku. Z dowodów zgromadzonych przed Sądem Rejonowym - twierdzeń wnioskodawcy, zeznań świadka M. Ś. (1) oraz akt sprawy I Ns 160/10 - jednoznacznie wynika, że R. Ś. (1) był uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej A. Ś. oraz był w sposób prawidłowy powiadomiony o toczącym się postępowaniu. Mógł zatem w toku pierwotnego postępowania przedstawiać dowody oraz podnosić zarzuty związane z prowadzonym postępowaniem spadkowym, co oznacza że nie był pozbawiony możliwości przedstawienia podstawy wniosku inicjującego niniejsze postępowanie, która uzasadniała jego żądanie. Postępowanie przewidziane w art. 679 k.p.c. nie służy i nie może być wykorzystywane, jako środek do usunięcia skutków bezczynności lub błędów uczestników postępowania spadkowego, czy też skutków ich nieznanomości prawa ani nawet błędów sądu. Postępowanie to ma bowiem charakter "wznowieniowy", a uczestnik postępowania spadkowego tylko wtedy może skutecznie żądać na podstawie art. 679 § 1 k.p.c. zmiany postanowienia spadkowego, jeżeli wykaże, jak przy wznowieniu postępowania, szczególne przesłanki swojego żądania, czyli podstawę, której nie mógł powołać w poprzednim postępowaniu oraz zachowanie rocznego terminu określonego w tym przepisie (por. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt I CSK 1079/14). Nie ulega więc wątpliwości, że R. Ś. (1) obowiązany był wykazać istnienie przeszkody obiektywnej, uniemożliwiającej mu powołanie w sprawie spadkowej okoliczności uzasadniającej odmienną podstawę lub porządek dziedziczenia. Trafnie wskazał Sąd Rejonowy również, że wnioskodawca w dniu 26 października 2010 r. zapoznał się z aktami sprawy, w szczególności z treścią zapadłego orzeczenia. Nie ulega więc wątpliwości, że wobec złożenia wniosku w sprawie niniejszej w dniu 27 października 2015 r., roczny termin przewidziany w treści art. 679 k.p.c. upłynął. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje złożenie przez Z. Ś. (1) pisma do Sądu w sprawie I Ns 160/10 już po wydaniu postanowienia. Zostało ono bowiem złożone przez Z. Ś. (1), nie zaś wnioskodawcę, a sam Z. Ś. (1) nie zaskarżył postanowienia Sądu w tym przedmiocie z dnia 7 października 2010 r. Brak było natomiast przeszkód, aby okoliczności podnoszone w treści wniosku w sprawie niniejszej R. Ś. (1) podnosił w toku postępowania w sprawie I Ns 160/10. Zasadnie zatem oddalono wniosek w niniejszej sprawie.

Za chybiony należało uznać zarzut naruszenia art. 948 k.c. poprzez dokonanie wadliwej wykładni woli spadkodawczyni. Wskazać należy, iż Sąd Rejonowy nie zajmował się merytorycznym badaniem treści testamentu oraz nie dokonywał jego wykładni ze względu na brak przesłanek procesowych umożliwiających wznowienie postępowania.

Dlatego też, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw prawnych. Orzeczenie o kosztach postępowania w postępowaniu apelacyjnym znalazło oparcie w art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił wniosek Z. Ś. (1) w przedmiocie zasądzenia kosztów postępowania apelacyjnego od składającego apelację wnioskodawcy mając na uwadze sprzeczne interesy stron. Koszty

zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej ustalono na podstawie § 6 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804).

N. S. I. P. A. N.